

ANKERAVOND SINT-BAAFS (18 september 2003)
STILLE PLEKKEN, HEILIGE RUIMTEN
Carlos Desoete

1. Inleiding

1.1 Groei naar federatie – 1 priester minder op de parochie
Zoeken om dingen samen te doen wat niet meer alleen kan. Veel herders nodig die het geheel zullen samen houden.

1.2 Van kerk een werkwoord maken, liefst met zoveel mogelijk: gemeenschap vanuit Jezus Christus, ten dienste van beter samenleven voor allen. Komt neer op een cultuur van gaarne zien, rechtvaardigheid en innerlijkheid. Verwoord door: Ik ben er voor u. God moet te zien zijn.

1.3 Het is niet alle dagen kaviaar. Een feest mag en doet deugd. Maar er zijn meest doodgewone dagen. Het werk van de gewone dagen is het werk van de trouw. Daar leren voortdoen. Daar moet het 'kerken' worden waar gemaakt.

1.4 Rondom ons is er weinig dat ons draagt. We staan soms alleen met ons geloof, hoop en liefde (= met wat je zelf ook belangrijk vindt). Ook in de buurt. Je kunt er moeilijk tegen op (vb. tegen de reclame 'Dexia en zakgeld') De ziel raakt er uit. Dit is interessant voor: waar gaat het eigenlijk om? Hoe leren voortdoen in de gewone dagen? Het zal belangrijk zijn om bij het klokhuis te komen en ergens te tanken (energie én spirit).

Het palmares van onze prestaties is niet belangrijk. Wel: wat gaat er van deze gemeenschap uit aan spirit, voor het samenleven op onze parochie. Als mensen moeten voortdoen, soms alleen, is het belangrijk dat we in ons leven een heilige ruimte hebben (een plek, een moment, ...) waar je energie opdoet om voort te doen, om niet scheef te groeien, om je wortels niet te verliezen. Iedereen heeft er. (vbn. ...) Wat betekent dit voor mensen die willen 'kerken'? Het 'Emmaüsverhaal' is onze leidraad.

2. " Ze waren met twee + 1 ..."

Ze komen op verhaal. Ze kunnen het vertellen: hun ontgoocheling.

Als je wil kerken, zorg dat je zo'n momenten hebt. Het is niet: discussiëren, plannen en organiseren. Wel vertellen over wat je ontgoochelt, verdrietig maakt, doet twijfelen, waar je courage vindt ... (geloof, hoop en liefde) Voor Vlamingen ligt dat moeilijk, je leven vertellen.

Het leren. Niet opkroppen. Delen en samen dragen. Dus: iemand vinden die kan luisteren. Wij moeten ons daarin oefenen: laten uitklappen en niet doorvertellen. Die nood is zeer groot bij veel mensen. We leven te gejaagd.

Hoe doe je dat? In een groep, op straat, bij onthaal van mensen voor een bijeenkomst, thuis...?

Proberen zo'n plek te zijn; daar ruimte voor voorzien.

3. “ Jezus begint uit te leggen wat er gebeurd is ...”

Een plek vinden om op Gods verhaal te komen.

De bijbel is het verhaal van: Ik ben er voor u. Je kunt je leven daarin verstaan. Dat verhaal verder

schrijven, in ons leven laten verder gaan.

Die bijbel wordt meer en meer de grote onbekende. Mochten wij het beetje dat we er van verstaan

ook doen, dan zou er al veel veranderen...

Hoe kan je die plek vinden? Vbn:

- Een boekje waarin je een citaat of woord van leven opschrijft;

- Elke dag een moment voorzien om het evangelie te lezen; er eventueel thuis over praten of

erover mediteren (= laten binnendringen, wat kan ik er mee doen?)

– 1x per maand bijbelavond meemaken

– elke maand een bijbelzin meegeven op zondag

... je eigen leven beter leren verstaan vanuit die bijbel

4. “ Hij brak het brood ...”

Wij hebben momenten, plekken, ruimten, nodig waar we thuis komen bij onze God, ons klokhuis

van leven (Ik ben er voor u). Dat dit iets van ons en van Hem wordt.

A) Stil vallen **alleen**. Je wordt aangesproken door Hem die zegt: je moet niet bang zijn.

Dit is het enige dat telt in het leven en dus niet de prestaties. Elkeen moet daarin zelf zijn weg

vinden: wandelen in het bos; bidden in een kerk en een kaars aansteken;

paternoster; tekst laten

bezinken; woordeloos zitten en tot rust komen; schietgebedje: ik ben er voor u; ...

Een stille ruimte die je heilig maakt, waar je kunt tot rust komen en afgeven. Er is iets groters dan

onze zorgen. Niet wachten tot je er nood aan hebt!

B) Soms **samen**

Ruimte van vieren. Het leven samen nemen en zorgen dat je weer voort kunt. Bvb. de zondag is

een heilige plek (plastron aan; koekestutjes met chocola ...) De week samen pakken.

En vergeving

vragen; een woord horen voor onderweg, de week die komt op het altaar leggen: dit moet brood en

wijn worden, niet voor jezelf. Jezus' woorden in de mond nemen 'Neem en eet, dat ben Ik'. Ik wil

er zijn voor U, voor u. Zo wil ik aan mijn volgende week beginnen. Ik verbind mij aan Hem om

Hem te worden. Gestalte van Hem worden.

Belangrijk daarin: een ritme hebben.

Om te 'kerken' heb je heilige plekken nodig om thuis te komen: alleen én samen.

5. “ Zij keerden naar Jeruzalem terug ...”

Een moment van stilte staat nooit op zich, maar is bedoeld als een startbasis. Velen wachten op ons. Zorgen dat het leven ook voor hen beter wordt. Dit komt niet vanzelf. Er ruimte en tijd voor voorzien.

6. Slot

We gingen op zoek naar heilige plekken, mensen, ruimte om te bouwen in de gewone dagen,

om gemeenschap te worden van Jezus Christus:

- op verhaal komen;
- op Zijn verhaal komen;
- thuis komen bij het diepste van onszelf, bij God;
- om ruimte te worden en te zijn voor anderen.

Laat ons dan vandaag een verbond sluiten,
ons aan elkaar verbinden,

de handen in elkaar slaan

voor een nieuwe manier van leven:

waar de kleine mens niet meer onzichtbaar wordt gemaakt

omdat de beteren genoeg hebben aan zichzelf,

waar we gaandeweg elkaar opnieuw ontmoeten,

zo verschillend als we zijn,

en waar we elkaar het recht gunnen

om te zijn wie we ten diepste zijn,

waar de norm van ons samenleven

niet bepaald wordt door het halen van het grote Nooit Genoeg

en waar de kwaliteit van leven niet gemeten wordt

met wat mode en reclame voorschrijven.

Laat ons een verbond sluiten

om samen werk te maken

van een nieuwe manier van leven

waarvan de rode draad, de kern

Gods eigen naam zal zijn:

“Ik zal er zijn voor u”

de leidraad voor onze politiek, voor onze relaties,

voor ons omgaan met de dingen.

Dan hoeft niemand meer te zeggen:

waar is uw God?

Hij zal te zien zijn

in ons.

Hij zal gebeuren.